

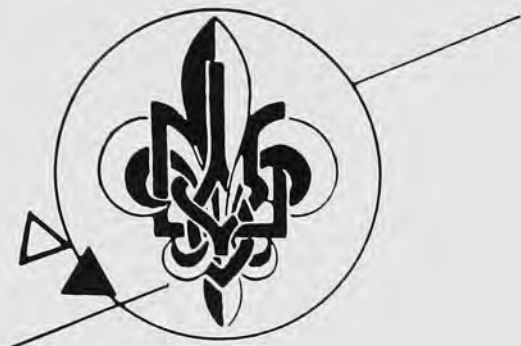
ЮН 19
АК 88

ЛИСТОПАД — NOVEMBER 1988

«Юнак» — журнал пластового юнацтва.
Появляється щомісяця — всього 10 чисел
в році.

Видає Головня Пластова Булава.
Оформлення обкладинки на 1988 рік пл. розв. Коля
Савицький

ЗМІСТ

Сторінка

1. Сучасні Визначні Українці: Петро Рубан —
О. Кузьмович
2. „Добре, добре, дуже добре” — Петро Рубан
До св. Володимира Великого — Митр. Іларіон
3. Яка ж цікава розмова про літописця Нестора —
Подруга Марта
4. 40 років Пласту у Вінніпегу — пл. сен. Х.Ф.
5. Наслідки 11-го Конкурсу Молодечої Творчості в
Австралії
6. Фотомонтаж із святкування 40 років Пласту у
Вінніпегу
8. о. Василь Романюк і син Тарас — Подруга Матра
9. Конкурс СФУЖО — „Есей”
10. Дві сестри — Любов Полякова
11. Оголошення
12. Чи знаєш Ти про УСП?
14. Молоде перо: Мандрівка „Пінгвінів”
16. Хроніка: Пластове Свято Весни — Леся Логвиненко
17. Із матеріялів до III-ої юнацької проби: Українці
в Римі та Італія
19. Оголошення
20. Хроніка: Як ми будували ватру — Теодор Кушак
Як я працював над смолоскипами — Р. Петрик
Як ми запалювали ватру — М. Петрик
Нові вмілості — Р. Куревич
Спомини про „Золоту Булаву” — Р. Куревич
23. Датки на Прес-Фонд „Юнака”

● Усі редакційні матеріали слід слати
на адресу головного редактора.

● Редакція застерігає право
виправляти мову, як теж скорочувати й
виправляти одержані матеріали згідно з
пластовою термінологією, пластовими
виховними напрямними та вимогами
юнацького віку читачів.

Редагус колегія

Головний редактор:

пл. сен. Ольга Кузьмович

Члени редакційної колегії:

пл. сен. Роман Копач

пл. сен. Тоня Горохович

ст. пл. Олесь Кузишин

пл. сен. Олександра Юзенів.

На обкладинці: Члени Пластової Станиці у Вінніпегу та
гості-пластуні в часі відзначування 40-річчя існування
Пласту в тому місті

ЮНАК

ЛИСТОПАД — NOVEMBER 1988
Ч.П. 11 (289) РІК XXVI

Інтернаціональне стандартно-серійне число

0044-1384

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА „ЮНАКА”

\$20.00 американських доларів

Ціна одного прим. — \$2.00

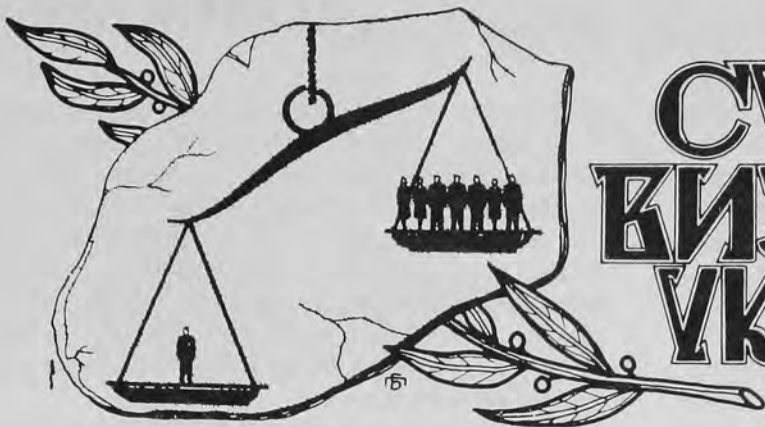
PLAST UKRAINIAN YOUTH ORGANIZATION, 144 SECOND AVE., NEW YORK, N.Y. 10003

YUNAK - Ukrainian Monthly Magazine, Published by PLAST PUBLISHING INC.

АДРЕСА АДМІНІСТРАЦІЇ: 2199 Bloor Street West, Toronto, Ontario, Canada M6S 1N2, Tel. (416) 769-7855

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: Mrs. Olha Kuzmowycz, 221 Fire Island Ave., Babylon, N.Y., 11702. U.S.A.

З ДРУКАРНІ Мирона Баб'юка, 1525 Emerson St., Rochester, N.Y. 14606 U.S.A.

СУЧАСНІ ВИЗНАЧНІ УКРАЇНЦІ

ПЕТРО РУБАН — МИСТЕЦЬ І ДОВГОЛІТНІЙ В'ЯЗЕНЬ

Петро Рубан народжений в 1940 році просидів 22 роки, майже половину свого життя у радянських тюрмах і таборах за „протисовєтську діяльність”.

Він зокрема відомий широко тут в ЗСА тому, що його засудили на тюрму за те, що він виконав різьбу Статуї Свободи і хотів її подарувати американському народові, коли торжественно святковано 200-річчя незалежності ЗСА.

Інші два присуди П. Рубана були з причини писання листів і заяв до уряду СРСР в обороні українських політичних в'язнів, як також з проханням дозволити його спаралізованому синові Маркові виїхати на лікування до ЗСА.

Останньо П. Рубан перебував у славному таборі смерті ч. 36-1 в Кучіно, звідтам перевезли його wraz із іншими політичними в'язнями до табору ч. 35 в Пермській області і там 25-го травня н.р. його звільнили десять років скоріше, як вимагав присуд. Хворого відослали до його рідного міста Прилук, а з початком липня цього року П. Рубан приїхав до ЗСА вслід за сином Марком і дружиною, що прибули тут на лікування весною 1988 року.

П. Рубан безпосередньо після приїзду був разом із Марком гостем у Білому Домі, в часі проголошення президентом Роналдом Регеном Тижня поневолених націй.

П. Рубан мистець-інтарсист. Інтарсія це вироблювання картин з різномірних маленьких кусочків дерева і ця праця дуже складна. Кожна така збудована картина робить в цілості враження малюнку. Ця цікава техніка тут не дуже поширена, тому П. Рубан напевно зможе це мистецтво на вільній землі розвивати.

У першому тижні після приїзду до ЗСА П. Рубан разом із Марком та пл. сен. Надією Світличною відвідали пластові табори на „Вовчий Тропі” з Днем Пластуна.

Ці відвідини серед вільної української пластової молоді зробили на П. Рубана таке враження, що він написав про це до щоденника „Свобода”. Містимо його нарис, щоб могли з ним познайомитися усі наші читачі.

О. Кузьмович

„ДОБРЕ, ДОБРЕ, ДУЖЕ ДОБРЕ”

За сині хвилі горбів вкритих темним лісом котиться золоте сонце. Вечірні сиві тумани купчаться в долинах. Бадьориться лист, сп'янілий в спекотному дні. Серед прозорого блакитнозеленого марива височіє дерев'яна церква — витвір карпатського майстра. Дивиться творіння рук і лету його фантазії на світ шибами-хрестами на урочисту ватру, прислухається до молодого рідного слова, на чужій землі, але серед вільного народу змовкли незнані мені пташинні співи, та в молодих голосах лунає рідна пісня, наше неугасиме слово.

Можна все на світі вибирати сину

Вибрати не можна тільки Батьківщину

Століття тому рятуючись від голоду і російсько-австрійського деспотизму, вільний дух людяності Карпат і степів України шукав свого продовження, там де приймали стомлених, гнаних, але нездоланих, хто вірив і наближав найвищий прояв життя — свободу.

Прийшли перші поселення українці. Як не було важко не розпоршились серед людського океану, не згасло рідне слово, не втомились працювати руки, палахкотить, полум'яніє багаття духу України, переливається у своїх нащадків.

Тому-то, всі ці усміхнені, натхненно творчі діти і юнаки з табору пластунів „Вовча Тропа” — тут, в єдності не родинній, вищій — національній! Дбали їх батьки, тепер дбають вже їх діти!

І летить попід зорі вигук після кожного виступу, хай професійно не чіткого, але зігрітого особливим теплом нашої крові, генетично успадкованим

розумінням краси, надраціональної єдності, волі....

„Добре, добре, дуже добре!” Зоряться очі батьків зачарованих ніжною хвилею голосів, звернених до Бога і України.

Лине думка зі свята пластунів до берегів Дніпра, Карпат до степів козацьких, до освячених тисячу літ тому наших прашурів, розвіявши в душах світлом любови морок тисячоліть. Історія і дійсність сплелись неподільно, линуть в майбуття. Яким воно буде? Якими будемо ми?

Шелестить тирса скитських степів, спливають ясні зорі Чумацького шляху, шепочуть ріки берегам тисячолітні казки. Палахкотить урочиста ватра, снопами до зір небесних підіймаються іскри теплом єдиного поривання, згасаючи спадають долу, полишені його підтримки....

Барвиться, світить ватра духа нашого народу. Руки навхрест, єднаймося силами святими — з тими хто жив, б'ючись за волю України і хто ще прийде.

— Хто — ви, скити?! — питав Геродот наших прашурів.

— Ми не скити, ми — скоти, ми вічно живемо на берегах Бористену — Дніпра, і нізвідки не прийшли.

— Хто ви молоді пластуни?

— Ми народились тут, але в наших жилах тече козацька кров, ми — свідомі нащадки нашого народу.

Ще не вмерла Україна, ні слава ні воля,

Ще нам браття молодії усміхнуться доля.

„Добре, добре, дуже добре!”

Петро Рубан

ДО СВ. ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО, ХРЕСТИТЕЛЯ УКРАЇНИ

Устань, о чесна голово, з гробу твого, устань і
прожени сон!
Ти не вмер, тільки спиш — до спільного всіх
пробудження.
Устань, ти не вмер, бо не годиться вмерти тобі,
який увірував у Христа, що є життям всього світу.
Прожени сон і піднеси очі, щоб побачити,
як Господь удостоїв тебе честі там і на землі.

* * *

Побач внуків твоїх і правнуків —
Як живуть,
Як їх береже Господь,
Як віри тримаються — за заповітом твоїм,
Як до святих церков ідуть,
Як Христа славлять,
Як поклоняються імені Його.

Подивися й на місто, що велично сяє,
Подивися на церкви, що процвітають,
Подивися на християнство, що зростає,
Подивися на місто, що іконами святими осяяне,
що блищить і тим'ямом овіяне,
І хвалою та божественним співом озвучене —
І побачиш це, возрадуєш та звеселися,
І похвали доброго Бога,
що збудував усе це.

Митр. Іларіон

„Слово о законі і благодаті”

1037-1050

ЯКА Ж ЦІКАВА РОЗМОВА ПРО ЛІТОПИСЦЯ НЕСТОРА

У зв'язку з відзначуванням Ювілею 1000-ліття „Мальви” мали у школі проєкт — довідатися якнайбільше про життя і творчість автора „Повісти временних літ” — про літописця Нестора. Тож почалися розшуки за матеріялами.

— Мамо, тату! — при вечері в суботу відразу звернулася за інформаціями про літописця Нестора Мирося, бо знала, що мама й тато радо їй допоможуть.

Мабуть те саме зробили й інші „Мальви”.

Тож чергові сходи́ни були багаті на здобуте знання при допомозі старших і дома й у домі́вці та в школі.

„Мальви” сівши довкола стола, нетерпеливо чекали на початок гутірки.

Ну, як там мої „Мальви” справились? — почала подруга Маруся. — Будуть цікаві наші сходи́ни? — запитала.

— Я скажу дуже цікаве! Мама мені дала такий журнал, де було все таке написане про Нестора. О, перепрошую — літописця Нестора, — поправила Мирося. — Слухайте! В журналі написано, що наш стародавній історик був дуже мудрий, бо написав повість найкраще за всіх у тому часі. Справді, дивіться! І Мирося почала читати текст із журналу.

— Тут каже, що повість була видана німецькою мовою (1813), французькою (1834), шведською (1849), польською (1860), чеською (1864) і данською (1864). Є видання її мовами англійською, угорською і латинською.

— Чудові інформації! — втішилася подруга Маруся. — А подано щось і про його життя у цій статті? — запитала.

— Я, я можу про це сказати! — витягуючи високо руку озвалася Оля. — Літописець народився біля Києва, а з молодих років оселився в Києві. Коли йому було 17 років, його прийняв ігумен Теодосій, як монаха, до Печерського монастиря. Тут він пізнав усіх славних тодішніх людей: іконописця Аліпія, лі-

каря Агапія, Яна Вишатича — співробітника Ярослава Мудрого.

— А я ще читала..., о, я принесла цю газету, вона називається „Вісті з України” — чи можу прочитати це місце? — запитала схвильована Оксана. — Тоді в Печерському монастирі був монах Антоній Печерський, він багато розповідав про гору Атос у Греції, про Єрусалим, про ігумена Теодосія.

І тому літописець Нестор написав книжку про „Житіє Теодосія”. На подвір’ї Печерського монастиря були прибулі греки, грузини, вірмени, сирійці, болгары, євреї, які були малярами, архітектами, різьбярями, книжниками та золотарями. Нестор бачив як Аліпій оздоблював Успенську Церкву (він — Аліпій був славним іконописцем!). Закінчив прикрашувати цю славу церкву 1089 року й тоді було урочисте свячення храму. Тоді то перенесли моші преподобного отця Теодосія — Мама мені сказала, що то значить моші! Це тіло померлого святого — пояснила Оксана. — Тодішній ігумен Іоан і літописець Нестор викопали моші з могили в печері. Прибули тоді маси народу з горючими свічками й перенесли їх до храму. То була, мабуть, дуже велика подія у Києві! — закінчила Оксана.

— А мені тато сказав і дав таку газету, — почала Уля. — У ній було написано (і я все це відписала собі), що 1661 року у книзі „Патерик Печерський”, де були життєписи святих Печерської Лаври, було там і зображення Нестора, що сидів у задумі, ніби вдивлявся у майбутнє. Також різьбар Антокольський виконав скульптуру літописця. Тато зробив мені відбитку з газети. Ми можемо її мати в курінній кімнаті.

Я мушу вас похвалити, дівчатка! Подякуйте своїм матерям, батькам і всім, що допомогли це все прочитати, розказати і нам тут усім. Дякуємо! А на чергові сходи́ни можемо ще більше довідатися про перших християнських діячів у Печерському монастирі. Просіть своїх батьків і вчителів, щоб вам допомогли. Так будемо справді здійснювати наше гасло „За віру Христову!” — закінчила цікаву розмову про літописця Нестора подруга Марта.

Подруга Марта

Запитання:

1. Яке завдання мали члени гуртка „Мальви”, відзначаючи 1000-ліття християнства? Який був їхній проєкт?
2. Що довідалися всі на сходи́нах від Миросі про літописця Нестора?
3. Що розповіла Оля про його життя?
4. Які люди відвідували Печерський монастир, коли в ньому жили Антоній і Теодосій Печерські?
5. Хто прикрашував Успенський храм і коли його праця була закінчена?
6. Яка велика подія відбулася у 1089 році в Успенському храмі?
7. Що нам допомагає уявити собі як виглядав літописець Нестор?
8. Що сказала подруга Марта на закінчення сходи́н?

40 РОКІВ ПЛАСТУ У ВІННІПЕГУ

У серці української Канади, де красується світла, простора і чепурна пластова домівка від 19-го до 21-го серпня відбулася небуденна і до деякої міри відмінна імпреза.

Небуденною була вона в першу чергу тим, що велика кількість учасників цієї імпрези — це не місцеві громадяни, а радше друзі і подруги з багатьох міст Америки й Канади. Пластова братія з'їхалася з усіх закутків, щоб спільно і святочно відзначити 40-ліття заснування пластової станиці у Вінніпегу, а для багатьох це теж й 40-літній ювілей їхнього приїзду з європейських берегів у канадські прерії.

Окрема почтівка роботи Г. Сотяр видана у 40-річчя Пластової Станиці у Вінніпегу

Згідно зі записками у станичній хроніці, перші організаційні сходи станиці відбулися вже у травні 1948 року, що їх скликав на доручення Крайової Пластової Старшини, пл. сен. о. Володимир Івашко, він же й перший станичний новозаснованої станиці.

Святування проходили згідно з приготованою заздалегідь програмою Організаційного Комітету.

В п'ятницю, 19-го серпня, о год. 7-й вечора у Пластовій домівці розпочалася реєстрація місцевих і приїжджих, колишніх та теперішніх членів Пластової Станиці. Після реєстрації в просторій долішній залі і короткого привіту станичного пл. сен. Остапа Гавалешки всіх пригощали смаколикami, а в загальному це була перша зустріч всіх приїжджих з місцевими друзями, яких до цих пір розділяла не тільки віддаль, але й довгі роки розлуки. До пізнього вечора пливли потоки спогадів про юність, пережиту у цьому місті в гурті близьких друзів.

Рано в суботу, 20-го серпня, всі знову зібралися у домівці, де було спільне снідання, приготоване друзями сеніорами і членами Пластприяту. Знову зустрічі, знову спогади, знову радість спільних переживань, а з цим і віра у пластову дружбу, організацію і оптимістичне майбутнє. Після цього обильного сніданку поїхали оглядати „український” Вінніпег.

Обгортку одноднівки виготовив ст. пл. Богдан Коваль

З приводу відзначування 40-ліття Пластової Станиці у Вінніпегу видано велику одноднівку із історичними матеріалами про діяльність Пластової Станиці, списком станичних, Тих, що відійшли на Вічну Ватру і звітами про початок дії Пласту у Вінніпегу. Одноднівку підготували пл. сен. Надя Гавричинська і пл. сен. Галина Коваль

Увечорі цього дня о год. 7-й в готелі Марлборо Інн відбувалися бенкет і забава.

В неділю, 21-го серпня, всі попрямували до Українського парку, розташованого на березі озера Вінніпег, на посіlostях якого приміщуються пластові табори, де вчорашні вечірні елєганти тепер в пластових одностроях зібралися на Архиєрейську Службу Божу, яку о год. 2-й відправив Митрополит М. Германюк. По Службі Божій всі уніформовані пластуни усталися до спільної знімки, а тоді до загальної знімки всіх присутніх, місцевих і приїжджих, уніформованих і цивільних, колишніх й теперішніх, але всіх таких близьких одне одному, пластових друзів.

Тепле сонце пізнього літа весело пестило радісні обличчя дітвори і юнацтва, які пописувалися перед публікою своїми спортовими вміlostями. Тут і там стежками проходились поважніші громадяни, що вже встїпи переодягнутись в цивільний одяг, прямуючи в сторону озера чи пластової таборової площі, щоб у гурті чи одинцем пригадувати, мріяти і радіти. Скрізь по цїлій площі чути радісні вигуки

зустрічей і привітів, нав'язуються нові знайомства. Як радісно глядіти на це молоде покоління, що продовжує ходити батьківськими стежками, самовпевненим кроком молодої людини. Що ж майбутніх 40 років у їхніх руках! Щастя їм, Боже! Вірю в їхні спроможності продовжувати плекати ідею пластування і дружби в користь своїх громад і народу, з якого вийшли!

Літній день прямує назустріч вечора, багряним колесом хилиться сонце до заходу. Спішимо вечеряти, бож після того прощальна ватра, але як і завжди на всіх пластових святах дощ міняє пляни. Ватру чи радше точки виступів пластової ватри перенесли до дещо переповненої ідальні. Радісно й скоро проходить час в рідному і близькому гурті і ватра добігає до кінця. На дворі дощ... Стаємо в коло і з дивними й незбагненими почуваннями співаємо „Ніч вже йде...”, а за кілька хвилин лунає „Добраніч”.

Вийшовши надвір, бачимо, що дощ перестав падати, а на небі почали показуватись зорі. Тоді без

зайвих наказів всі попрямували на площу, де накрита від дощу пишалася збудована пластовими друзями ватра. Ще раз залунав наказ, до підпалення ватри виступи, і тепер зі справжніми запаленими смолоскипами виступило 40 пар від новацтва почавши до новопріжджого з України, з найдалше віддалених і близьких міст Америки і Канади, юнацтво, старше пластуство і сеніори. „Запалала наша ватра, горить, горить...”, а в її полум'ї полинули у простори і до висот спогади, мрії, бажання і стремління до кращого спільного завтра.

І знову „Добраніч” у дружньому колі, а згодом прощальний стиск руки, обійми друзів, і розійшлись у вечірню темряву поодинокі постаті і гурти колишнього новацтва, юнацтва, старшого пластуства і сеніорат.

Але ватра ще довго горіла поза північ, бо біля неї залишились і співали українських пісень теперішнє юнацтво і старше пластуство, мріяли про радісні дні прийдешнього.

пл. сен. Х.Ф.

НАСЛІДКИ 11-го КОНКУРСУ МОЛОДЕЧОЇ ТВОРЧОСТІ В АВСТРАЛІЇ

У неділю, 4-го вересня, 1988 року, в Ессендоні біля Мельборну, відбулося засідання 11-го конкурсу молодечої творчості, який проголосив Літературно-мистецький клуб ім. Василя Симоненка в Мельборні. На конкурс надійшло 13 творів. З них 5 з Вікторії, а 8 з Сіднею та його околиць. Жюрі в складі Зої Когут, Боженни Коваленко, Невана Грушецького, Михайла Підріза, під головуванням Дмитра Нитченка, присудило такі нагороди:

З молодшої групи віком від 12 до 16 років.

1. Учениці 10-ої класи Рідної школи ім. Лесі Українки в Нобл Парку (Вік) Наталці Гімбельрайх, 16 років, за нарис „Мандрівка пінгвінів”, псевдо „Пінгвін” — першу нагороду в 100 доларів.

2. Учениці 11-ої класи в Срасфілді (НПВ) Соні Таранець, 16 років, за фантастичне оповідання „Потяг”, псевдо „Мала Відьма” — другу нагороду в 60 дол.

3-4. Учениці 8-ої класи Братської школи в Лідкомбі (НПВ) Надії Яніс, 14 років, псевдо „Троянда”, за оповідання „Мої приятелі звірята” та Ростика Кошарського, 16 рок. за нарис „Подорож до Центральної Австралії” — третю нагороду в 40 доларів, поділені надвоє, тобто по 20 доларів з Надією Яніс.

З середньої групи від 17 до 20 років:

5. Студентку Мельборнського університету Ксеню Савчак, 18 років, псевдо „Причинна”, за оповідання „Церква — це життя” — першу нагороду в 100 доларів.

Із старшої групи від 21 до 25 років:

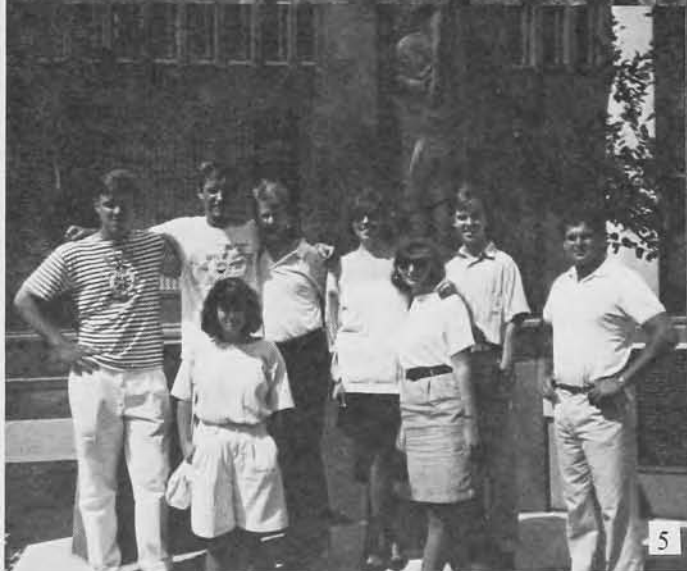
6. Градуантці та вчительці української мови в Нобл Парку Ліяні Сліпецькій, 21 рік, псевдо „Ластівка”, за оповідання „Неспокійна ніч” — першу нагороду в 100 доларів.

7-8. Студентці Наді Намурен, 21 рік, псевдо „Надія”, за спогад „Пройдені роки” — разом з студенткою університету ім. Монаша Гандзею Берегуляк, 21 рік, псевдо „Папаска”, за оповідання „Мара” — другу нагороду в 60 доларів на двох, тобто по 30 доларів з Надею Намурен.

9. Окремо жюрі нагородило ученицю Братської школи в Мельборні Лесю Завалинську, хоч вона має всього 10 років, але її казка „Як ведмідь забавив мати хвіст” гарно написана, має досить фантазії й помислу — 30 доларів для заохочення.

Літературно-мистецький клуб
ім. Василя Симоненка в Мельборні

1. Давні членки Пластової Станіції Вінніпегу
2. Спорт в Українському Парку
3. Давні членки Пластової Станіції Вінніпегу — пластунки і їхні діти
4. Молоді учасники 40-річчя Пласту у Вінніпегу
Від ліва: Оленка Мариняк, Ліда Журавська, Ждан Шулякевич, Ярина Ференцевич, Ліда Гной
5. Молоді учасники святкувань у Вінніпегу оглядають місто
6. Старші пластунки виконують веселу точку на ватрі
7. Підпалення ватри: від Станіції Нью Йорк підпалює пл. розв. Ліда Гной
8. Весела точка на ватрі: пл. сен. Остап Гавалешка як „князенко”
9. Молоді учасники 40-річчя в часі ватри: від ліва: Богданка Кінасевич, Ліда Гной, Андрій Костецький, Лада Даревич, Роман Даревич, Ярина Ференцевич і Орест Денека
10. Весела точка на ватрі: пл. сен. Любомир Шулякевич у ролі „попелюшки”

ОТЕЦЬ ВАСИЛЬ РОМАНЮК І СИН ТАРАС ПРИБУЛИ ДО КАНАДИ

о. Василь Романюк зі сином Тарасом на летовищі в Торонто у переїзді до Вінніпегу.

Переборовши стільки різних життєвих небезпек, втративши дружину, о. Василь Романюк із сином Тарасом прибули 27 липня ц.р. до Канади. Всім відомий дисидент о. В. Романюк, повернувши з заслання, відразу пристав до активної групи, що працює над легалізацією церков в Україні — Української Автокефальної Православної Церкви і Української Католицької Церкви. Він є одним з трьох священників, що підписали Деклярацію про відновлення УАПЦ, отець є також активним членом Української Гельсінської Групи. А прибувши до Канади, 27 липня ц.р. вже виявив і тут свою активність, беручи участь у науковій конференції для відзначення 1000-ліття, яка відбулася в Торонтському Університеті 11 серпня ц.р., тут виголосив слово-свідчення про збереження Української Православної Церкви в сучасній Україні. Крім того, разом з сином Тарасом зустрічався з молоддю ОДУМ-у Канади й США на оселі „Україна“, батько і син були учасниками, святкування Тисячоріччя в Бавнд Бруку й на Сході й Заході Канади. Служать обидва новоприбулі з України інформаціями й порадами щодо нашої правильної опії про події в сучасній Україні й потреби правильної постави до теперішніх у ній подій.

Тарас Романюк виголосив звернення до української молоді з нагоди всеправославного відзначення Хрещення України, що відбулося 11-14 серпня ц.р. в Торонто, на оселі „Київ“ і в Гамілтоні. Він вітав учасників святкування від християнської молоді

України й інформував про стан релігії й Церкви на Батьківщині, про сучасні події в ній. Звернув увагу на вагу збереження серед молоді української мови, нагадуючи, що втративши свою рідну мову, втрачає молода людина й національний дух, перетворюється „в духового банкрута“. Для українця — уважає Тарас — „це найстрашніша трагедія“. Не вистачає проявляти зацікавлення до українського фольклору й етнографії, але необхідно „виросувати в своїх серцях той істинний духовий потяг, при якому батьківщина стає понад усе, в тому числі, понад своє власне „я“. Закликав при тому нашу молодь в діяспорі до відвідин України, до духового єднання з нею, бо Батьківщина наша надіється на молодь в діяспорі, бачить і в ній своє майбутнє.

Виголосив слово Тарас Романюк і на Конгресі СУСК-у, інформуючи молодь Канади про важливі процеси, які тепер в Україні відбуваються: відбувається „наполеглива боротьба на всіх щаблях суспільства за встановлення української мови, культури, історії, екології. Створюються масові неофіційні організації, товариства, які, знову ж таки, вперше, за всю історію, ставлять себе в пряму протидію офіціозам і залучують до себе чимраз ширші кола громадянства, особливо з рядів патріотично настроєної молоді“.

Розповідав Тарас Романюк про демонстрації, збори, виявляючи свою віру в те, що „лід рушився

і вже ніщо не в змозі його зупинити''. Вияснював нашим студентам в Канаді, що їхній духовий розвиток, їхня національна свідомість у вільному світі має незвичайне завдання. Свідома, патріотична українська молодь в діаспорі необхідна для України завжди, а зокрема тепер доки в ній існує окупаційний режим.

Тож старше пластове юнацтво, а зокрема студенти нав'язуйте з Тарасом контакти, користайте з його інформацій про сучасну Україну та плянуйте

разом з ним як нам спільно з молоддю в Україні „ширити красу і добро по всій Україні'' а, промірявши тернисті шляхи її, довести український народ до „щастя слави і свободи''.

Подруга Марта

Запитання:

1. Яка була активність о. Василя Романюка в Україні після відбуття арешту й заслання?
2. Яка є діяльність його в діаспорі?
3. Як проявив себе син його Тарас Романюк у Канаді?
4. До чого він закликає українську молодь в діаспорі?

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ З НАГОДИ 1000-ЛІТТЯ ХРИСТІЯНСТВА В УКРАЇНІ ПРОГОЛОШУЄ 21-ИЙ КОНКУРС СФУЖО ІМ. МАРУСИ БЕК „ЕСЕЙ''

конкурс для молоді в двох категоріях:

I. Молодь 15-18 років: Есей на 5-6 стор. машинопису через інтервал

Тема: а) Моя мандрівка в Києві 988 року...

(Одежа, школи, купці, архітектура, пристань, палата... і под.)

або

б) Вплив християнства на розвиток (вибір — одне, або кілька):
культури, освіти, літератури, мистецтва, школи, історії... чи под.

II. Молодь 19-24 роки: Есей на 8-10 стор. машинопису через інтервал

Тема: а) Тисячоліття і я.

або

б) Вплив християнства на духовий розвиток людини.

Матеріальна/духова культура людини, духові вартості людини...

ЖЮРІ: д-р Олександра Копач — літературознавець
Леся Храплива-Щур — поетка
мгр. Василь Верига — історик

В кожній категорії три грошеві нагороди. (Зн. шість нагород)

**КОНКУРС ЗАКІНЧУЄТЬСЯ
31-ГО ГРУДНЯ 1988 РОКУ**

Есеї прислати в трьох копіях під псевдонімом або гаслом.

Правдиве ім'я прислати в заліпленому коверті.

Адреса: KONKURS

50 Delaware Ave.

Toronto, Ont. M6H 2S7

CANADA

ДВІ СЕСТРИ

(Казка)

У нетрях старезного лісу в Матері-Природі народилося двоє дівчаток-близнят. І геть не схожі були між собою ті сестри. Одна — руденька, веснянкувата, добра й весела, а друга — вродливиця, що дивишся не надивишся: очі — глибокі озера, коси — ніч темна. Та холодом дихала її врода. І серце було холодним, і очі.

Першу доньку Мати-Природа назвала Осінню, а другу — Зимую. Дівчатка росли-виросли і недолюбливали одна одну. Кожній хотілося бути першою. А першість належала Осені. Вона всенькі дні бігала лісом, гралася з птахами й звірами, вбирала дерева в багряне, жовте, золотаве... І сміх її дзвінко лунав серед пташиного щебету.

А зима мовчазно просиджувала біля глухого озера, вдивлялася у холодну глибину його вод і думала тільки про те, як би помститися сестриці, яку всі так люблять.

Тим часом Осінь діставалася на верхівку найвищого дерева, простягала до Сонця свій кошик, і Сонце виповнювало його золотом. Дівчина щедро хлюпала ним на дерева, трави, куші...

За цим заняттям і застеріг її Ян-лісоруб, що приглядався, де б це звести хатину в лісі. Здивувався Ян. „Ти хто? — запитав. — Давай дружити!”. Але вийшла у них не дружба. Запали вони одне одному в душі. І народилось кохання. Осінь привезла обранця в свій дім і сказала сестрі: „Це мій чоловік”.

Крижаний погляд Зими ковзнув мимо закоханих. Та і Ян не звернув уваги на Зиму, бо не зводив очей з Осени.

Минав час. Зима, розгнівана сестриним щастям, стала ще частіше зникати з дому, самотою сиділа біля озера, яке обминали і звірі, і птахи. Надто вже зимно було там. Тільки іней осідав на дерева.

А Ян із Осінню жили у добрі та злагоді і майже забули про Зиму. Та якось забрів Ян у лісові нетрі, узрів чорне озеро, а біля нього — самотню дівчину. Здрігнулося його серце від жалю. „Як їй холодно!” — подумав Ян і підійшов ближче. Зима звела на лісоруба великі очі, що той аж занімів. Ніколи він ще не бачив такої вроди. Не впізнав у ній сестру Осени, за якою не бачив і світа.

Узяв Ян Зиму за руку й привів у свій дім. Зраділа Осінь поверненню сестри, нагодувала її й обігріла. І Зима посміхнулася привітно. Нарешті вона помститься сестрі, бо, заревне ж, заволодіє Яновим серцем, зчарує його.

Так воно і сталося.

Туга пройняла очі Осени. Урвався її сміх. Повіяло холодом. Птахи полишали ліс і подалися у вирій. Дерев зринули листя. Сонце заховалось за хмари.

Осінь самотньо блукала лісом. Полишена, зневажена, одурена.

Ян ні на крок не відходив од Зими і все милувався нею.

А одного вечора пішов дощ. То плакала Осінь. Згодом випав сніг. Довкола усе вимирало: Зима брала своє.

Вдарили морози, забілів світ.

Утішилась Зима, не потрібен їй більше Ян. Вона вигнала його з дому.

І лиш тут він згадав про свою теплу, веселу і щедрю Осінь. Стислось од болю серце. Де вона, його рідна? „Де ти?” — волав Ян, але ніхто не відгукувався. Осінь шезла бозна-куди.

Довго тинявся Ян лісом, однак нікого не стрів, аби дізнатися, де поділась його дружина.

Гуляла Зима! Хурделиця розігнала звірів і птахів, спустошила ліс.

А Ян ішов. Падав, зводився на ноги і знову йшов. Образ коханої був перед ним. Ішов він до неї.

Хто зна, чи довго ще Янові йти. І — чи знайде він свою дружину?

Любов Полякова

КРАЩА ОПІКА НАД ДИТИНОЮ ДЛЯ КРАЩОГО МАЙБУТНЬОГО

Фінансова асиста для розвитку нових ідей, пов'язаних з опікою над дитиною і підвищення існуючої обслуги стала можливою із заіснуванням тепер Дитячої Опіки Ініціативного Фонду (ДОІФ).

Хто матиме користь?

Опіка над дитиною ділянка найбільшої потреби тих родин, які перебувають у виняткових обставинах і не охоплені ділянкою обслуги. Це охоплює:

- індіан і безпритульних дітей,
- дітей особливих потреб, які пошкоджені фізично чи ментально,
- дітей, батьки яких працюють на змінах (шіфтах) або тільки не повні години,
- діти з поменшеною культурною базою,
- дітей шкільного віку
- діти з приміських околиць і інших скупчень, що

вимагають змінних моделей опіки,

- дітей, які вимагають короткотривалих перепочинків чи негайної допомоги.

Хто може старатися про допомогу?

ДОІФ подасть вимоги для пред'явлення, обосновання й

дослідів у проектах у ділянці опіки над дитиною від:

- недоходових організацій
- груп у громадах
- професійних асоціацій
- добродійних організацій
- освітніх інституцій
- провінційних, територіальних, муніципальних агенцій
- льокальних уній
- індивідуальних осіб (пов'язаних з дослідями)

Повинні ви чи ваша організація це зробити, маючи обоснований проєкт, тож телефонуйте на поданий внизу телефон, або звертайтеся листом за копією проєкту аплікації та її вимог.

Child Care Initiatives Fund
6th Floor,
Brooke Claxton Building,
Tunney's Pasture,
Ottawa, Ontario, K1A 1B5.
(613) 954-8255
(613) 957-0638

Health and Welfare
Canada

Santé et Bien-être social
Canada

Canada

124-139-0006 A
Health & Welfare Canada
Ethnic/Farm
Page, B/W
Kelley Advertising Inc.
Hamilton, Ontario

ЧИ ЗНАЄШТИ ПРО УСП?

СТОРІНКА ПРО УЛАД СТАРШОГО ПЛАСТУНСТВА

ст. пл. Надя Ратич — членка Куреня УСП Дрот складає привіт від куреня на могилі Дрота у Відні в часі пластової прогулки на святкування 1000-річчя Хрищення у Римі

Курінна Рада Куреня УСП ім. ДРОТА.
Вересень 1988 р. Новий Сокіл.

Від ліва стоять: ст. пл. Борислав Білаш II, Роман Левицький, Надя Ратич, Теодор Кушак, Юрій Депутат, Мирон Депутат (бракує на знімці ст. пл. Дануся Левицька).

Недавно заснований курінь старших пластунів і пластунок ім. д-ра Олександра Тисовського хоча має ще мало членів і вони розкинені так далеко як від Вінніпегу через Бофало, Рочестер аж до Ньюарку відбув свою курінну раду в днях 16-го до 18-го вересня 1988 року на „Новому Соколі” біля Бафала. З цієї ради старші пластуни прислали нам привіт і знімки.

До курінної команди Куреня ім. Дрота увійшли тепер: ст. пл. Борислав Білаш — курінний, ст. пл. Одарка Полянська — курінний суддя, ст. пл. Мирон Депутат — курінний писар, ст. пл. Дануся Левицька — курінний скабник.

На могилі Дрота зложено вінок від куреня УПС ім. О. і С. Тисовських і від куреня УСП ім. Дрота

КУРІННІ РАДИ

Курінна Рада Куреня УСП ім. Дрота.
Вересень 1988 р. Новий Сокіл.

Сидять при ватрі від ліва: ст. пл. Надя Ратич, ст. пл. Дануся
Левицька, пл. сен. Христя Ковч і пл. сен. Ярослав Пришляк.

Курінь УСП
ім. Д-ра Олександра Тисовського
ВІСНІК ПІДЗР. БОФФАЛО РОЧЕСТЕР ПІО БРАТІВІК

ПРИВІТ

З

Вуїїїїїїїї

Рад

НОВИЙ СОКІЛ, Н.І.
16-18 ВЕРЕСНЯ, 1988р.

ст. пл. Надя Ратич
ст. пл. Дануся Левицька
пл. сен. Христя Ковч
пл. сен. Ярослав Пришляк

ст. пл. Борислав Біляк
ст. пл. Роман Левицький
ст. пл. Юрій Іванович

СКОБИ
ВІСНІ ДО СМЕРТІ!

ЯК ВИ ХОЧЕТЕ ВИГЛЯДАТИ???

МАНДРІВКА „ПІНГВІНІВ”

Це сталося на пластових сходинах — подруга повідомила нас, що через декілька місяців відбудеться пластова зустріч в Канаді, під час якої святкуватимуть пластуни всіх країн 75-ліття Пласту.

На цю зустріч багато з нас хотіло їхати, але не всі мали можливість, дехто не міг пропустити школи, інших не пускали батьки. Я була з тих щасливіших, не мала жодних перешкод, і п'ятеро з нашої групи „пінгвінів” почали готуватися до мандрівки. Довго ще перед від'їздом почалось ярмаркування, щоб заробити гроші на виїзд: пеклось печиво, ліпились вареники, вишукувалось все, що непотрібне в хаті і раненько рано зі сходом сонця везлось на ярмарок або під церкву. Уряджували вечірки, організували лотерію.

І так почалося збирання до виїзду: купували нові наплечники, ліхтарки, компаси, австралійські ковбойські капелюхи і різні сувеніри в подарунок або на обмін з пластунами інших країн.

Я раділа що побачусь з пластунами інших країн, придбаю собі нових приятелів українців, побачу як люди живуть в іншій країні, хоч трохи і боялась, бо це була моя перша подорож у світ без батьків, а також страшно було мені летіти літаком над водою.

Нарешті, прийшов давноочікуваний день, але ще всього не куплено. В останню хвилину їдемо купувати різні необхідні дрібниці (батерії, фільм, тощо) і все пакуємо в наплечники і торбу, прив'язуємо похідний матрац, мішок до сну, ковдру, а також пластовий однострій запакований, щоб не пом'явся так, минула майже ціла ніч. Пару годин сну, і я з батьками вже в дорозі до летища.

Тут зібралось понад п'ятдесят схвилюваних і веселих пластунів, а між ними п'ять „пінгвінів”. Полагодивши всі справи, пов'язані з відлетом, останні прощання, і ми, нарешті, за дверима, куди не сягають більше накази батьків.

Перша зупинка на Гаваях, де було дуже парко, де ми страждали в зимовій одязі, та не довго, лише змінили літак, і летимо далі аж до Ванкуверу. Це гарне велике місто ми оглядали з автобуса перед тим, як продовжували свою подорож.

До Торонто прилетіли другого дня, тут нас зустріли й вітали канадські пластуни та автобусами завезли до церкви на Службу Божу, а пізніше повезли до домівки, де нас чекали родини, які мали нами опікуватися. Відпочивши поїхали оглядати місто, в якому живе понад 80 тисяч українців. Тут є багато українських церков, інститут ім. Володимира Великого та багато крамниць книгарень, є також підземка, та велика галерея, де виставляються праці

українських мистців. Другого дня їздили оглядати Ніягару, це найбільший в сіті водоспад, де падає з великою силою і розбивається на дрібні бризки, наче дощ.

Після огляду розїжджаємося по різних таборах, нас „пінгвінів” завезли до Національного Парку, де відбувався табір під гаслом „Шлях до одності”. Тут нас зустріли сплячі та зацікавлені нами пластуни. В цьому таборі мені найкраще подобалося, ми їздили на канойках по великому озері, спершу боялись, а пізніше навчились і з приємністю згадували цей спорт; тут також мали змагання під назвою „Змаг до висот” в яких вимагалось знання мови та запас слів, в цьому змаганні грала я з Ларисою з Торонто, і ми побили наших опонентів.

Мені припала честь розпалювати першу ватру, бо я була з Австралії, щоб запалити ватру, мені дали одного сірника, але я не знала, як одним сірником можна підпалити, але я побачила, як мій сусід тріє сірник об камінь, щоб запалити його. Коли сірник запалився, я попросила в нього вогню, а він дуже здивувався що я не вмію здобути вогню одним сірником і зробив дуже смішну міну.

В цьому таборі запізнала багато нових друзів. Нами дуже цікавились, нашою вимовою англійських слів, а також сувенірами з Австралії, а мені навіть довелося замінитися черевиками з пластункою з Америки, бо вона вперше бачила „desert boots”.

Саме свято 75-ліття Пласту відбувалось в Оттаві, столиці Канади. Перед парламентом з'їхалось багато українців: пластунів та представників організацій і гостей, щоб урочисто відзначити цей ювілей. Було багато промовців, відбувалась дефіляда під музику „королівської бригади”, танцювали пластуни з Чикаго. Цього дня увечері відбулась пластова зустріч і забава.

Другого дня автобусами від'їхали до іншого табору в Графтоні, де зібрались всі пластуни, старші й молодші. Тут ми грали в теренові гри, змагались в плаванні, писали власні твори, їздили канойками по озері, кожного дня мали ватри по групах, а останнього дня прощання при великій загальній ватрі. Перед від'їздом всі записували адреси, числа телефонів і довго прощалися. Я придбала декількох добрих приятелів, з якими тепер листуюсь. Тяжко було з ними розставатися, хотілось побути довше, побачити більше, але сподіваюсь, що ще колись побачимось.

Перед від'їздом мали одноденну прогулянку до „Disneyland”, де бачили багато казкових звірів, їздили на каруселях. Це дуже велике містечко, яке за один

день не можна оглянути, ми не були ним захоплені, бо уявляли собі щось багато цікавіше.

І знову пакування речей, яких цим разом було ще більше і не було кому помагати, прив'язувати і зав'язувати, і знову в далеку дорогу на летовище, де нас підбере залізний птах і завезе додому.

Наталка Гіммельрайх, 16 р.
учениця 10-ої кл. Рідної школи ім. Лесі Українки в Нобл Парку, нагороджена першою нагородою в 100 доларів за нарис „Мандрівка пінгвінів” на 11-м конкурсі молодечої творчості в Мелборні 4.9.1988 р.

- НЕ ПИЙ АЛКОГОЛЮ !
- НЕ ЧАСТУЙ НИМ ІНШИХ !
- НЕ РОЗБУДОВУЙ СВОЇМИ ГРІШМИ АЛКОГОЛЬНОГО НАРОДОВБИВСТВА !

ВСТУПИ В РЯДИ УКРАЇНСЬКОГО Т-ВА ВІДРОДЖЕННЯ

АДРЕСА ЦЕНТРАЛІ : UKRAINIAN REBIRTH SOCIETY, 65 KERRS RD., LIDCOMBE, 2141 AUSTRALIA

ПЛАСТОВЕ СВЯТО ВЕСНИ

Юначки із 6-го Куреня УПЮ-ок зі своїми виховницями на Святі Весни Пластової Станиці в Едмонтоні

Як і кожного року, так і цього при кінці травня і на початку червня вся пластова братія виїжджає на природу разом, як одна велика родина і відбуває „Свято Весни”.

Цього року в суботу 5-го червня, VI і XIII курені виїхали на мондерську фарму, де розложили шатра і відбули дводенну прогульку-заняття.

Страшно було під час ночі коли була злива. Ми дізналися, що тільки за 10 кл. від табору торнадо ушкодило багато будинків. Наші виховниці, зв'язкова — геть. вірлиця Даруся Градюк-Горбай, подруга місто-станична Дарія Васараб-Роланд та ст. пл. Тамара Татух, нас добре пильнували, так, що ми не дуже змокли, і не нестрашилися.

Хлопцями опікувався зв'язковий пл. сен. Любко Маркевич, але вони зовсім навіть не знають, що означає слово „страх”.

Другого дня, в неділю, в наміренні Пластової молоді був відслужений Молебень. Після нього був спільний обід, який очолила п. І. Петришин від Пласт-Приюту. Спортові заняття приготувала ст. пл. Гануся Градюк, а юнацтво радо брало в них участь.

Як звичайно була пластова ватра, яку підпальовала пл. сен. Софія Климкович і її внучка Уля Климкович.

Гурток юначок „Райдуга” на Святі Весни в Едмонтоні
пл. уч. Таня Галюк, Оксана Базюк, Лариса Домитрак, Уляна Климкович і Леся Логвиненко.

Табір організував пл. сен. Радомир Білаш з місто-станичною, зв'язковими та виховниками. Нам приємно було, хоч закоротко, перебути прогульку — в підготовці до довгих літніх таборів.

СКОБ!

пл. уч. Леся Логвиненко
Курінна VI Куреня

УКРАЇНЦІ В РИМІ ТА ІТАЛІЇ

Учні Малої Семінарії з Патріархом Йосифом в 1965 році

Ще ніколи Рим, а при тому і Італія не були так відвідувані українцями і так близькі їх серцям, як останніми десятиріччями.

Від часу, коли Блаженніший Патріарх Кардинал Йосиф Сліпий був звільнений з большевицького заслання і переїхав до Риму — його обитель св. Софія стала осідком релігійного життя українців-католиків. Як голова УКЦ в діаспорі Патріарх Йосиф став твердим оборонцем прав забороненої СРСР української церкви в Україні.

Завдяки Блаженнішому, в Римі розвинувся також культурно-освітний центр, довкола здвигненого ним храму св. Софії, при якій діє Мала і Велика Семінарія та інтернат для студентів, а також Український Католицький Університет св. Климентія.

Італія вже довгими сторіччями була Меккою для поетів, мистців і хворих. Але не багато українців могло собі дозволити на перебування в цій країні, в часах перед Другою Світовою війною.

Першою більшою еміграційною групою були після війни табори полонених вояків Української Дивізії, що знаходилися в Ріміні, над Адріатичським морем біля міста Болонії. Полоненими опікувався єпископ УКЦ І. Бучко, що тоді перебував у Ватикані. Але після розв'язання таборів ніхто із тих полонених не залишився в Італії.

Щойно присутність Патріарха Йосифа і створення ним освітнього центру при св. Софії почали притягати до Риму сотні українських туристів і студентів з цілої української діаспори як також з Югославії.

Багато пластунів вчилася в Малій Семінарії і мали навіть довший час свою окрему пластову групу. Багато також брало участь у літніх курсах УКУ, і мало при тому нагоду звидіти Італію та її безцінні культурні і мистецькі надбання.

Рим — вічне місто є осідком вселенської католицької церкви з її архиєреєм Папою. Апостольською столицею є Ватикан, що знаходиться на одному із семи горбів Риму. Від 1929 р. Ватикан є суверенною державою, з понад 1000 душ населення. На літо Папа виїжджає до літньої оселі над озером Альбано в Кастель Гандольфо, де також є літня резиденція українських питомців.

Недалеко Ватикану знаходиться старовинна церква Пресвятої Богородиці Жировецької і священномучеників св. Сергія і Вакха. Це є формальна резиденція Патріарха Української Помісної Католицької Церкви. При храмі є українська гостинниця, якою заряджують сс. катихетки св. Анни з Бразилії. Там також знаходиться музей українського мистецтва і осідок Постулятури в справі беатифікації Митрополита Андрея Шептицького.

Мала Семінарія — каплиця і будинок

Собор св. Павла

В 1963 році Блаженніший Йосиф заснував Український Католицький Університет, скоро після свого приїзду до Риму. УКУ продовжує діяльність Української Богословської Семінарії у Львові, має 4 факультети: теологічний, філософічно-гуманістичний, правничий і математично-природничий. При УКУ є велика бібліотека. Філії УКУ знаходяться в Буенос Айрес, Чикаго, Вашингтоні і Філадельфії.

Мозаїки в соборі св. Софії

Українська Папська Мала Семінарія — це одинока українська середня школа в Європі де викладають українською мовою. Має вона шість клас, а завідують нею оо. Салезіяни.

Українська Папська Велика Семінарія ім. Йосафата Кунцевича міститься на горі Джіанкольо і є під зарядом оо. Василіян а в ній навчаються теологи.

Патріарша Колегія св. Софії є при вул. Бокка в комплексі будинків св. Софії і є зв'язана з УКУ.

УКУ проявляє також видавничу діяльність, зокрема з історії УКЦ.

Сам собор св. Софії є у візантійському стилі, прикрашений мозаїками, проєкту мистця Святослава Гординського. В крипті собору є м. і. поховані:

Вид на Ватикан

Патріарх Йосиф, митрополит Йосиф Сембратович, архієпископ Іван Бучко та інші.

Перед будинком УКУ є пам'ятники Т. Шевченкові, М. Шашкевичеві і І. Котляревському.

В базиліці св. Петра знаходяться мощі св. Йосафата Кунцевича.

В Кастель Гандольфо є монастир оо. Студитів, а оо. Василіяни мають свій монастир в Гроттаферраті і в Римі, де також є їхнє видавництво та бібліотека. Сс. Василіянки завідують господаркою в резиденції Патріарха УКУ і „Студіоні“, а сс. Служебниці в Малій та Великій Семінаріях.

При Ватикані є українська радіoproграма, іде теж передача до братів українців в Україну.

Біля Фльоренції, на цвинтарі похованих є кілька вояків Української Дивізії, а на цвинтарі в Монте Кассіно українці, що служили в армії ген. Андерса.

Коли пластуни відвідують Італію не повинні забувати за ці самотні українські могилки.

Подруга Наталка

Один поруч одного разом ми ростемо

У Канаді — наше багатство
приходить від наших людей. Ми роз-
цвітаємо від духа єдності, гармонії і
рівності поміж народами.

Наш новий АКТ БАГАТО-
КУЛЬТУРНОСТІ доручив урядові
поборювати всі форми явищ расових
пересудів і дискримінації.

Атмосфера, дух цей виповняє
всю нашу країну, залишаючи нашим
дітям гордість її легалізації.

Один поруч одного, спільно ми
зростаємо.

● Please send me information about the world's first Multi-
culturalism Act and a copy of the proclamation suitable for
framing.

● LANGUAGE PREFERENCE: ☐ English ☐ French
● Please print clearly:

● NAME: _____

● ADDRESS: _____

● CITY: _____

● PROV: _____ POSTAL CODE: _____

● Mail to: Canadian Multiculturalism Act
Dept. of the Secretary of State of Canada
Communications Branch
Ottawa, CANADA K1A 0M5

Department of the Secretary
of State of Canada

Gerry Weiner, Minister of
State for Multiculturalism

S cretariat d'état
du Canada

Gerry Weiner, Ministre d'état
au Multiculturalisme

Canada

This is our home - Canada

ЯК МИ БУДУВАЛИ ВАТРУ НА 40-РІЧЧЯ ПЛАСТОВОЇ СТАНИЦІ У ВІННІПЕГУ

Коли вже зближався час святочної ватри, а я взяв на себе обов'язок її збудувати, я вибрав групу совісних юнаків і вирушив з ними на нашу Пластову Оселю.

Ми заїхали до Українського парку о год. 10-тій вранці і тут почався перший етап нашої праці. Перш усього ми розглянули площу і вирішили де будемо будувати наше вогнище. Ми мусіли брати до уваги не лише віддаль від лісу, але і число присутніх на ватрі, а також, як це місце може нам служити після ватри.

Тоді почалася справжня робота. Ми розділили її поміж юнаків. Андрій Іванчук зголосився змірити місце і викопати траву та землю. Пл. розв. Михась Петрик і я поїхали автом до озера і назбирали великі каміння, щоб уложити довкола вогнища загороду проти вогню. Це все коштувало нас декілька годин. Вже було біля 1-ої полудня, а при тому сильна спека (не було вітру і температура підійшла до 39 ст. Ц. або 102 ст. Ф.) Ми вирішили відпочити та з'їсти обід. Пл. сен. Петро Мигалюк і п. Лисий, котрі приїхали раніше нам допомагати, зрізуючи великі дерева на сидження. Після того ми втомлені вернулися до Вінніпегу.

Другого тижня у п'ятницю ми знову як вірні „раби“ Пласту виїхали на те саме місце, щоб працювати над ватрою. Цього разу поїхали зі мною пл. розв. Михась Петрик, пл. Роман і Марко Куревич і Роман Петрик. Почався другий етап праці. Ми почали укладати сидження і коли вкоротці доїхали до нас друг Мигалюк і п. Лисий вони допомогли зрізати більше дерев на сидження і на вогонь. Також приїхали до помочі пл. сен. Юрко і Оріся Параскевич. Вони залишили нам величезну кількість дерева, але на жаль це не вистарчило на довго і ми мусіли самі різати дерева при допомозі електричної пилки. Ми до пізнього вечора самі різали дерева аж десь до 10-ої години. Ми були досить голодні, отже спекли собі гарні стейки, а після такої смачної вечері пішли довгі розмови десь до 3-ої ранку.

Але вставання було о 8-ій незалежно від того коли ми пішли спати. Я вживаю три методи будити юнаків: 1. „Хлопці, вставання, 8-ма година!“, 2. Це саме, але голосніше. 3. Ця метода все працює: копнути ліжко великим чоботом „ВСТАВАЙТЕ!“ Вставання після тяжкого дня праці найкраще окреслив Роман Куревич: „Був страшний плач і скрегіт зубів!“

Мисько якось стягнувся і зварив нам смачне снідання, з пишною кавою. Того дня ми зрубували

Друг Теодор працює при різанні пилкою

багато дерев і їх вживали щоб будувати ватру і ще більше місць до сидження. Ми також того дня почали будувати браму і вхід до святочного місця ватри. Роман Куревич майже цілий ранок копав ями, де ми вставляли великі стовпи до головної брами. Перемучені ми поїхали додому о год. 7-ій вечора.

Третій етап праці почався в середу — п'ять днів перед запаленням ватри. Тоді юнаки закінчили всі сидження і вхід та різні прикраси. Вкінці ми збудували досить місця на 200 осіб. Під час цілої праці назбиралося багато галуззя, сухого листя і сміття. Треба було це все вичистити і до того взявся Марко. Він цілими днями збирав, грабав і палив все сміття. Це не була мала робота.

Четвертий етап був короткий. Михась і Роман Петрик день перед ватрою приїхали на місце, щоб вивісити усі прикраси, н. пр. смолоскипи і т. п.

Мені було дуже приємно, що усі приїздили працювати з власної охоти і тут не було поділу між виховником і юнаками, а ми всі робили разом тому, що ми пластуни.

ст. пл. Теодор Кушак — Дрот
зв'язковий 7-го Куреня УПЮ
ім. Святослава Завойовника у Вінніпегу

ЯК Я ПРАЦЮВАВ НАД СМОЛОСКИПАМИ

Пластуни ставлять браму до „святкового місця”

Я почав свою частину праці для 40-річчя нашої станиці 12-го серпня 1988 р. В парку я зрізав ручки на смолоскипи та перевіз їх у місто. Я до нині не можу зрозуміти, як вони всі разом 50 вмістилися у мойому багажнику. Кілька днів пізніше, в домівці, я почав працю над смолоскипами. Я топив віск, ма-чав у ньому шмати і оббивав в це палі на смолоскипи. Продовж дня я попик собі добре руки, але таки роботу скінчив. Нажаль кухня у домівці була у

Марко Куревич збирає сміття

Михась Петрик прив'язує смолоскипи і написи

страшному виді і я мусів її почистити. Я не працював довго, але кухня блищала.

На місці святкової ватри ми вивісили п'ять смолоскипів над написами уладів Пласту, а чотири при вході. Решта несли представники уладів, разом було всіх 40.

пл. уч. Роман Петрик
Гурток „Яструби”

ЯК МИ ЗАПАЛЮВАЛИ ВАТРУ

В день ватри цілий час падав дощ, але ватра була накрита великою пластиковою плахтою. Через дощ програма ватри відбулася в ідальні. Після програми рішили таки запалити ватру. 12 юнаків під проводом пл. сен. Петра Мигалюка запалили 40 смолоскипів в пам'ять того, що святкували 40-річчя станиці. Ці юнаки запровадили гостей на місце святочної ватри.

Заплановано було, що кожен Улад, а це УПН, УПУ, УСП, УПС а також Пластприят, будуть мати по вісім своїх представників, які будуть нести смолоскипи, а тоді один з кожного уладу і з Пластприяту мав запалити ватру. Нажаль ідея друга зв'язкового не вдалася. Але ватра гарно горіла, коли її запалили.

пл. розв. Михась Петрик
Гурток „Соколи”

Р. Куревич копає ями на входову браму.
Р. Петрик дає поради, як це робити

Місце ватри в часі другого етапу праці

НОВІ ВМІЛОСТІ, ЩО МИ ЇХ ЗДОБУЛИ ПРИ БУДОВІ ВАТРИ

Будовання ватри і прикраси для неї тривало приблизно шість днів. Наші друзі тяжко працювали, але нам усім було приємно тому, що ми мали правильно розділену працю і мали також вільний час. Через те ми всі однаково працювали і разом вложили біля 250 годин праці.

При тому ми всі здобули різні не-пластові вмінності, а деякі з нас стали спецами в своїх ділянках. Їхні ініціали подані в дужках. Ми здобули вмінності в таких знаннях: „чейнсо-знавство”, „чейнсо”-ногоскалічення (ТК), „чейнсо”-стартування (ТК), дерево-двигання, сміття-палення (МК), ямо-копання (РК), каміння-ношення, каміння-складання, сокироломання (ТК), авто-ломання (РП), умо-смаження.

пл. учас. Роман Куревич
Гурток „Яструби”

СПОМИНИ ПРО „ЗОЛОТУ БУЛАВУ” 1988 р.

(„Госці”) з Вінніпегу

Наша група з Вінніпегу складалася з п'ятьох „госців”: пл. уч. Данило Балюта, пл. уч. Роман „Рейнджер” Куревич, пл. уч. Володимир Носик, пл. уч. Роман „Артилер” Петрик і пл. уч. Боян Трач.

Підготовка: Ми добре підготовлялися до „Золотої Булави”. Ми обговорювали наші завдання, особисті проблеми і також дискутували про це, що може нас чекати на вишколі. Ми підготовляли наші завдання в чому нам поміг наш зв'язковий ст. пл. Теодор Кушак. Нам це допомогло у нашому „стражданні”.

Табір: Було багато що користати на ньому. Через тяжку роботу і співпрацю ми мали змогу пізнати нових товаришів. На мою думку цей табір всім допоміг, бо показав як самостійно думати і як показувати ініціативу.

Після табору: Я навчився на „Золотій Булаві” як підходити до певної цілі. Я також пізнав різницю між добрим плануванням праці, а якнебудь зложеною працею.

пл. уч. Роман Куревич

ДАТКИ НА ПРЕС-ФОНД „ЮНАКА” І „ГОТУЙСЬ”

що вплинули від 1 липня до 15 вересня 1988 р.

ЗСА:

\$100.00	— Гурток „Лисиці” з VI Куреня УПЮ-ок ім. Марка Вовчка, Чікаго разом з дописом.
\$100.00	— Курінь УСП-ок „Верховинки”, Нью-Йорк (Дивись „Замість квітів на могили”)
\$20.00	— Леся і Юрко Раковські на передплату „Юнака” потребуючому читачеві в Бразилії.
\$1405.00	— Пожертви, що їх зібрав пл. сен. Володимир Корнага, Л. Ч., Нью-Йорк, ЗСА (Дивись „Замість квітів на могили” пл. сен. Петра Пясецького).
\$650.00	— Пожертви, що їх зібрала пл. сен. Ірина Левицька, Елизабет, Н. Дж. (Дивись „Замість квітів на могили” і „Фонд Дрота”)
\$50.00	— Пожертва, що її передала пл. сен. Марта Воевідка на пресфонд „Юнака” від пл. сен. Ігоря і Мотрі Воевідків, Рено, Невада, ЗСА (Дивись замість квітів на могили пл. сен. Наталія Каменецька)
\$50.00	— Пожертва Петра і Зені Лебедів на прес-фонд „Юнака” і „Готуйсь”, що його надіслав пл. сен. Олесь Пясецький (Дивись „Замість квітів на могили Петра „Піка” Пясецького”).
20.00	— В пам’ять Матері пл. сен. Богдана Михайлова склали Евстахія і пл. сен. Мотря Міляничі („Дивись в пошані.....”)
\$20.00	— На прес-фонд „Юнака” склали Евстахія і пл. сен. Мотря Міляничі, Нью-Йорк, ЗСА (Дивись „Замість квітів на могили”)
\$2415.00	— Разом
Канада:	
\$25.00	— В перші роковини відходу на „Вічну Ватру” пл. сен. Ярослава Рубля склала пл. сен. Наталка Головата, Торонто (Дивись „Замість квітів на могили”)
\$100.00	— Пожертва пл. сен. Квітки Кушнір — дочки св. п. пл. сен. Омеляна Кушніра, Торонто на прес-фонд „Юнака”
\$125.00	Разом
\$2540.00	ЗСА і Канада разом

На Нев’янучий Вінок
замість квітів на свіжу могилу
св. п. пл. сен. керівн.

ПЕТРА „ПІКА” ПЯСЕЦЬКОГО, Л.Ч.

Друзі та Знайомі склали пожертви на суму 1405.00 дол., з чого призначено на прес-фонд „Юнака” \$897.00, на прес-фонд „Готуйсь” \$60.00 та на фонд „Лісової Школи” — \$448.00. Склали по \$50.00 Велзевулат „Беркут”, Н.Й., Лідія і Орест Біловуси, Ліда Вільсон, Богдан Гамота з дружиною, Володимир Корнага, Ірина й Юрій Купчинські, родина Міляничів (на „Готуйсь”), Марія Савицька, Христина і Юрій Савицькі, Віра й Остап Тершаківці, Борис Кекіш;
по \$30.00 Іванна Джус, Степан Салик, троє Старосольських (\$90);
по \$25.00 Роман і Леся Алиськевичі, Іванна і Петро Ганкевичі, Евстахія Гойдиш, Наталія і Модест Захарченки, Петро і Стефанія Косовичі, Ольга Кузьмович, Дозя і Андрій Ластовецькі, Олег Мачай, Юрій і Христина Навроцькі, Ярослав Падох, Люба Пежанська, Оксана Рак, Мирослав і Галя Раковські, Юрій і Леся Раковські, Омеляна і Ніля Содоль, Петро Ставничий, Христина і Юрій Ференцевичі, Ірина Щербанюк;
по \$20.00 Ігор Гапій, Я. і О. Гапії, Іван Головінський, Тарас Дурбак, Христина Леонард, Андрій Лопатинський, О. і О. Лопатинські, Ярослав Рак, Ярослава Стасюк, Г. і А. Рогожа, Омелян і Дарія Шепаровичі;
по \$15.00 Бабій, Михайло і Олександра Юзеневи;
по 10.00 Ганка Коронець, Емілія Мідера, Ніна Самокіш, Таня Ярмач (новачка з мамою) — на „Готуйсь”.

Замість квітів на могили
св. п.

МАРІЇ з дому МУШКЕВИЧ ХИТРА

склали на прес-фонд „Юнака” і на Фонд Дрота (д-ра Олександра Тисовського) Родина й Приятелі — члени Пластової Станиці в Елизабет, Н. Дж.
по 100.00 Д-р Юрій Рибак, Григорій і Степанія Рибакі;
по \$70.00 д-р Василь і Ярослава Кіналі;
по \$25.00 Орест і Рома Черники;
по \$20.00 д-р Юрій Кушнір, д-р Петро і Рая Грицаки, Богдан і Лідія Крамарчуки;
по \$10.00 Роман і Світлана Андрушків, Мирослав і Богданна Мельничуки, Петро і Оксана Бокало, Михайло і Ольга Ковалі, Катерина Кернична. Склали внуки/чки Покійної: Уляна і Юліян Кіналі — \$30.00, Маркіян — юнак і Ксеня (жовтодзюб) — \$30.00
по \$20.00 Борис і Наталія Рибакі
Разом \$500.00 на прес-фонд „Юнака”

СПИСОК ДАТКІВ НА ПРЕСФОНД „ЮНАКА”

Дарункові передплати „Готуйсь” і „Юнака” \$50.00 склали Петро і Зеня Лебеді на передплати пластових журналів для незаможних дітей (або ж на оплату таборів). Даток переслав Адміністрації Пл. В-ва пл. сен. Олесь Пясецький.

Замість квітів на могилу
св. п.

пл. сен. НАТАЛІЇ КАМЕНЕЦЬКОЇ
склали пожертву на прес-фонд „Юнака” пл. сен. Ігор і Мотря Воевідки, Рено, Невада.

В пошані пам'яті
св. п.

Матері пл. сен. Богдана Михайлова склали \$20.00
Евстахія і пл. сен. Мотря Мілянчи

Замість квітів на могилу
св. п.

Дорогої подруги ЛІДИ ГОЛІЯН
склали \$20.00 на передплату „Юнака” потребуючому читачеві в Бразилії.

Леся і Юрко Раковські

В перші Роковини
відходу на Вічну Ватру
пл. сен. ЯРОСЛАВА РУБЛЯ

замість квітів на могилу склала на прес-фонд „Юнака” \$25.00 пл. сен. Наталка Головата, Торонто.

НА ФОНД ДРОТА склали:

\$50.00 — д-р Юрій Рибак
по \$20.00 — Мирон і Надія Пінковські, Пластова Станиця Елізабет; по \$10.00 Роман і Ірина Левицькі, Ярослав Бойчук, Люба Бокало, Марія Полянська; \$15.00 — Борис і Наталія Рибакі; \$5.00 — Олександра Когут. Разом склали на Фонд Дрота — \$150.00.

Датків у пошані відданої Пластові св. п. Марії Мушкевич Хитра складено \$650.00

Збіркою пожертв зайнялася під час панахид пл. сен. Ірина Левицька

Замість квітів на могилу
св. п.

ВАСИЛЯ ПАЛІДВОРА

батька нашої подруги Ляиси Зелик складаємо на прес-фонд „Юнака” \$25.00 Курінь УПС „Верховинки”

Замість квітів на могилу
св. п.

ДАРІЇ МЕНЦІНСЬКОЇ

Дорогої нашої Верховинки, яка відійшла у вічність 4.IX.1988 склали на прес-фонд „Юнака” \$100.00 Курінь УПС „Верховинки”

Замість квітів на могилу
св. п.

МАРІЇ МУШКЕВИЧ-ХИТРА

відданого, працюючого члена Пластприяту в Ньюарку, що довгі роки працювала для добра пластової дітвори і молоді склали \$20.00 Евстахія і пл. сен. Мотря Мілянчи.

Редакції і Адміністрація пластових журналів єднається з родинами у смутку по втраті усіх заганих тут близьких і відданих Пластові приятелів-громадян. З їхнього життя світитиме нам їхній приклад патріотизму й служби високим ідеалам служби Богові й Україні.

Дякуємо за пам'ять про Пластове Видавництво, за пожертви.

Хто з Вас подорожує

- літаком • кораблем • поїздом • автобусом
- у Канаді чи поза Канадою
повинен купити подорожний квиток та одержати
безплатно потрібні інформації і поради
в українському подорожному бюро

МАРКІЯНА КОГУТА

і

ІГОРЯ КУРИЛІВА

Bloor Travel Agency

1190 Bloor St. West — Toronto M6H 1N2, Ont.
Telephone: 535-2135 & 535-2136

ЗДОРОВИЙ І СМАЧНИЙ ХЛІБ

та всякі інші печива
випікає

УКРАЇНСЬКА ПЕКАРНЯ

власниками якої є
Ірина і Роман Вжесневські

**THE FUTURE
BAKERY**

735 Queen St. West, Toronto, Ontario
Tel.: EM 8-4235

Читайте і Передплачуйте

Пластові Журнали

„Готуйсь” і „Юнак”

ОЩАДНІСТЬ

це прикмета кожного доброго пластуна
та кожної доброї пластунки.

ПЛАСТУНИ І ПЛАСТУНКИ

Складайте Ваші ощадності
у найбільшій і найстарішій кредитівці
у Торонті

Українська Кредитова Співка

Централа 295 College St. Toronto, Ont. M5T 1S2
Tel.: 922-1402 & 922-2797

Відділ 3635 Cawthra Road
(біля Української Католицької Церкви)
Tel.: 272-0468

Відділ 2397 Bloor Street West, Toronto, Ontario
Tel.: 762-6961

Відділ 225 The East Mall, Unite 16,
Etobicoke, Ontario
Tel.: 233-1254

Корисні умови для вкладів і позичок. Наше завдання
помагати членам в економічних справах порадами і
фінансово.

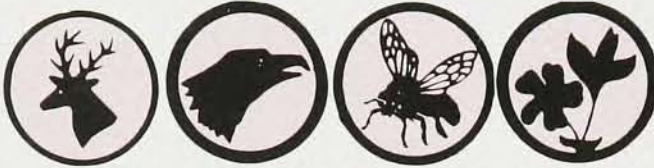
Наша справа — служити членам!

FOR COURTEOUS FRIENDLY SERVICE

COMMUNITY TRUST

2271 BLOOR STREET WEST
TORONTO, ONTARIO, M6S 1P1

ОЛЕНЬ СОКІЛ БДЖОЛА БАРВІНОК

**УКРАЇНСЬКА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА
КООПЕРАТИВА**

"САМОПОМІЧ"

**І ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ
"САМОПОМІЧ"**

— ВІДДІЛ у ПАССЕЙКУ —

*запрошують Українське Громадянство
вступати в члени.*

Години урядування:

Понеділок	6:00 — 9:00 вечір
Вівторок	6:00 — 9:00 вечір
Середа	9:00 — 1:00 ппол.
Четвер	6:00 — 9:00 вечір
П'ятниця	6:00 — 9:00 вечір
Субота	9:00 — 1:00 ппол.

Щадіть, позичайте та полагоджуйте всі свої
фонансові потреби в своїй рідній Українській
Фінансовій Установі.

Кредитова Кооперативна платить вищі відсотки
від звичайних ошадностей якого-небудь банку
чи шадниці.

А також даємо на дуже догідних умовах
всякого роду позички.

ЗАЙДІТЬ ДО НАС ЧИ ПОТЕЛЕФОНУЙТЕ:

229 Hope Ave. Passaic, N. J. 07055. Tel. 201-473-5965

"... виховання — це надавання дум-
нам і почуванням яногось напрямку", —
наке Олександр Тисовський-Дрот. Пла-
стова преса саме й сприяє виконанню
цього завдання.

Читайте ж і СВОЄЧАСНО передпла-
чуйте свої журнали!

ГОТУЙСЬ — журнал новачон і нова-
нів та дітей до 12 року життя;

ЮНАК — для пластового юнацтва й
загалу української молоді;

ПЛАСТОВИЙ ШЛЯХ — журнал до-
рослого членства Пласту, Пластприяту і
загалу батьнів, які цікавляться вихован-
ням і громадськими справами.

Купно і продаж реальностей
Оцінка (валюація) реальностей
Аранжування, купно і продаж
мортгеджів
Загальна асекюрація

R. CHOLKAN & CO. LIMITED

REALTOR — INSURANCE BROKER

527 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 532-4404

2336 Bloor St. W. Toronto — Tel.: 763-5555

5302 Dundas St. West — Tel.: 236-2666

CHOLKAN INSURANCE: BROKERS LIMITED

5302 Dundas St. West, Etobicoke — Tel.: 239-7733

Пластун є ошадний...
(4-та точка пластового Закону)
... добре також коли щадить в українській установі
найоду до того дає: Кредитівка "Самопоміч"
558 Summit Ave., Jersey City, N. J. 07303